

Elemente de analiză matematică

Operații cu șiruri

Fie $(a_n)_n$ și $(b_n)_n$ șiruri convergente. Atunci:

- ◆ $(a_n + b_n)_n$ este convergent și $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.
- ◆ Dacă $\alpha \in \mathbb{R}$, atunci $(\alpha \cdot a_n)_n$ e convergent și $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha a_n = \alpha \lim_{n \rightarrow \infty} a_n$.
- ◆ $(a_n b_n)_n$ este convergent și $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n \cdot b_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.
- ◆ Dacă $b_n \neq 0$, $\forall n \in \mathbb{N}$ și $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n \neq 0$, atunci $\left(\frac{a_n}{b_n} \right)_n$ e convergent și $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{\lim_{n \rightarrow \infty} a_n}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n}$.

Suma șirurilor care au limită

Proprietatea cunoscută: *Suma a două șiruri convergente este un șir convergent și limita sumei este egală cu suma limitelor* se extinde, în cazul în care unul cel puțin din cele două șiruri are limită infinită, în felul următor:

- I) Dacă $a_n \geq \alpha$, $\alpha \in \mathbb{R}$ și $b_n \rightarrow +\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow +\infty$.
- II) Dacă $a_n \leq \alpha$, $\alpha \in \mathbb{R}$ și $b_n \rightarrow -\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow -\infty$.

Dacă (a_n) este convergent sau dacă $a_n \rightarrow +\infty$, atunci există $\alpha \in \mathbb{R}$ astfel ca $a_n \geq \alpha$, pentru orice $n \in \mathbb{N}$. De asemenea, dacă (a_n) este convergent, sau dacă $a_n \rightarrow -\infty$, există $\alpha \in \mathbb{R}$ astfel ca $a_n \leq \alpha$ pentru orice $n \in \mathbb{N}$. Din cele două proprietăți de mai sus rezultă următoarele patru propoziții:

- 1) Dacă $a_n \rightarrow +\infty$ și $b_n \rightarrow +\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow +\infty$.
- 2) Dacă $a_n \rightarrow a$ și $b_n \rightarrow +\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow +\infty$.
- 3) Dacă $a_n \rightarrow a$ și $b_n \rightarrow -\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow -\infty$.
- 4) Dacă $a_n \rightarrow -\infty$ și $b_n \rightarrow -\infty$, atunci $a_n + b_n \rightarrow -\infty$.

Pentru a putea afirma și în aceste cazuri că *limita sumei este egală cu suma limitelor*, convenim ca:

$$\infty + \infty = \infty$$

$$a + \infty = \infty + a = \infty \quad \text{oricare ar fi } a \in \mathbb{R};$$

$$a + (-\infty) = -\infty + a = -\infty \quad \text{oricare ar fi } a \in \mathbb{R};$$

$$-\infty + (-\infty) = -\infty.$$

Nu se acordă nici un sens scrierii $\infty - \infty$.

Pentru a putea afirma în general că limita produsului a două șiruri este egală cu produsul limitelor, convenim că: $\infty \cdot \infty = \infty$; $\infty(-\infty) = (-\infty)\infty = -\infty$; $(-\infty)(-\infty) = \infty$.

Nu se acordă nici un sens scrierilor $0 \cdot \infty$ sau $0 \cdot (-\infty)$.

Dacă șirurile (a_n) și (b_n) au limită (finită sau infinită) și dacă produsul limitelor are sens, atunci șirul produs $(a_n b_n)$ are limită și $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n b_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n \cdot \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.

Cazuri exceptate: $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ și $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = +\infty$; $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ și $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = -\infty$.

Fiecare din aceste două cazuri va fi denumit mai departe „cazul $0 \cdot \infty$ “.

Pentru a putea afirma în general că *limita raportului a două şiruri este egală cu raportul limitelor*, convenim că: $\frac{a}{+\infty} = 0$ și $\frac{a}{-\infty} = 0$, oricare ar fi $a \in \mathbb{R}$.

Nu se acordă nici un sens scrierilor $\frac{\infty}{\infty}$, $\frac{-\infty}{\infty}$, $\frac{\infty}{-\infty}$, $\frac{-\infty}{-\infty}$, $\frac{0}{0}$, $\frac{\pm\infty}{0}$.

Dacă şirurile (a_n) și (b_n) au limită și dacă raportul limitelor are sens, atunci şirul $\left(\frac{a_n}{b_n}\right)$ are limită și $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = \frac{\lim a_n}{\lim b_n}$.

Pentru a putea calcula limite de tip $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n)^{b_n}$, $\forall n \in \mathbb{N}$, convenim că:
 $\infty^\infty = \infty$, $\infty^{-\infty} = 0$, $0^\infty = 0$. Nu se acordă nici un sens scrierilor: ∞^0 , 1^∞ , 0^0 .

Limita unui polinom $P(n)$ având gradul $k \geq 1$

$$l = \lim_{n \rightarrow \infty} (a_k n^k + a_{k-1} n^{k-1} + \dots + a_1 n + a_0) = \begin{cases} \infty, & a_k > 0 \\ -\infty, & a_k < 0 \end{cases}.$$

Limita unui raport de polinoame

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_k n^k + a_{k-1} n^{k-1} + \dots + a_1 n + a_0}{b_l n^l + b_{l-1} n^{l-1} + \dots + b_1 n + b_0} = \begin{cases} \frac{a^k}{b_l}, & k = l \\ 0, & k < l \\ \infty \cdot \frac{a_k}{b_l}, & k > l \end{cases}.$$

Limita unui şir al cărui termen general conține puteri

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a^n = \begin{cases} \infty, & a > 1 \\ 1, & a = 1 \\ 0, & -1 < a < 1 \\ \text{nu există}, & a \leq -1 \end{cases}.$$

Şirul $e_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$, $n \geq 1$ este convergent. Limita sa, notată cu e , aparține intervalului $(2, 3)$.

Dacă $(a_n)_n$ este un şir cu $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = \infty$, atunci $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{a_n}\right)^{a_n} = e$.

Dacă $(a_n)_n$ este un şir nenul cu $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$, atunci $\lim_{n \rightarrow \infty} (1 + a_n)^{\frac{1}{a_n}} = e$.

Limite de funcții

Punctul $a \in \mathbb{R}$ este *punct de acumulare la dreapta (la stânga)* pentru $D \subseteq \mathbb{R}$ dacă, $\forall V \in \mathcal{V}(a)$, $V \cap D \cap (a, +\infty) \neq \emptyset$ (respectiv $V \cap D \cap (-\infty, a) \neq \emptyset$). Un punct de acumulare la stânga și la dreapta pentru D se numește *punct de acumulare (bilateral)*.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$, a un *punct de acumulare* al lui D și $l \in \bar{\mathbb{R}}$. Funcția f are *limită* l în *punctul* a dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții echivalente:

1) (*Definiția cu vecinătăți*) Pentru orice vecinătate U a lui l , există o vecinătate V a lui a astfel încât, oricare ar fi $x \in V \cap D$, $x \neq a$, să avem $f(x) \in U$.

2) (*Definiții cu ε și δ*)

- În cazul $a \in \mathbb{R}$ și $l = \infty$:

$\forall \varepsilon \in \mathbb{R}, \exists \delta > 0, \forall x \in D \setminus \{a\}, |x - a| < \delta \Rightarrow f(x) > \varepsilon$.

- În cazul $a = -\infty$ și $l \in \mathbb{R}$:

$\forall \varepsilon > 0, \exists \delta \in \mathbb{R}, \forall x \in D \setminus \{a\}, x < \delta \Rightarrow |f(x) - l| < \varepsilon$.

- În cazul $a \in \mathbb{R}$ și $l \in \mathbb{R}$:

$\forall \varepsilon > 0, \exists \delta > 0$, astfel încât $\forall x \in D \setminus \{a\}$ cu $|x - a| < \delta$, rezultă $|f(x) - l| < \varepsilon$.

- În cazul $a = \infty$ și $l = \infty$:

$\forall \varepsilon > 0, \exists \delta > 0$, astfel încât $\forall x \in D$, $x > \delta$, rezultă $f(x) > \varepsilon$.

3) (*Definiția cu siruri*)

$\forall (a_n)_n$, $a_n \in D \setminus \{a\}$, $a_n \rightarrow a \Rightarrow f(a_n) \rightarrow l$.

Vom scrie $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = l$.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și a un punct de acumulare la stânga pentru D .

Spunem că $l_s \in \bar{\mathbb{R}}$ este *limita la stânga a funcției* f în *punctul* a , dacă pentru orice vecinătate U a lui l , există o vecinătate V a lui a astfel încât, oricare ar fi $x < a$ din $V \cap D$ să avem $f(x) \in U$.

Se folosesc următoarele notații: $l_s = \lim_{\substack{x \nearrow a \\ x < a}} f(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow a \\ x < a}} f(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow a^- \\ x < a}} f(x) = f(a - 0)$.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și a un punct de acumulare la dreapta pentru D .

Spunem că $l_d \in \bar{\mathbb{R}}$ este *limita la dreapta a funcției* f în *punctul* a , dacă pentru orice vecinătate U a lui l_d , există o vecinătate V a lui a , astfel încât, oricare ar fi $x > a$ din $V \cap D$, să avem $f(x) \in U$. Se folosesc următoarele notații:

$l_d = \lim_{\substack{x \searrow a \\ x > a}} f(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow a \\ x > a}} f(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow a^+ \\ x > a}} f(x) = f(a + 0)$.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ și a un punct de acumulare bilateral pentru D . Funcția f are limită în a dacă și numai dacă f are limită la dreapta și la stânga în a și aceste limite sunt egale.

Limitele funcțiilor elementare

• $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = c, c \in \mathbb{R}; \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = c, \forall \alpha \in \bar{\mathbb{R}}.$

• $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = x; \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha} x = \alpha = f(\alpha), \forall \alpha \in \mathbb{R}$ și $\lim_{x \rightarrow \infty} x = \infty,$

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} x = -\infty.$$

• $f: \mathbb{R} \rightarrow (0, +\infty), f(x) = a^x, a \in (0, +\infty) \setminus \{1\}; \lim_{x \rightarrow \alpha} a^x = a^\alpha, \forall \alpha \in \mathbb{R};$

$$\lim_{x \rightarrow \infty} a^x = \begin{cases} \infty, & \text{dacă } a > 1 \\ 0, & \text{dacă } 0 < a < 1 \end{cases} \text{ și } \lim_{x \rightarrow -\infty} a^x = \begin{cases} 0, & \text{dacă } a > 1 \\ \infty, & \text{dacă } 0 < a < 1. \end{cases}$$

• $f: \mathbb{R} \rightarrow [-1, 1], f(x) = \sin x; \lim_{x \rightarrow \alpha} \sin x = \sin \alpha, \forall \alpha \in \mathbb{R};$ nu există $\lim_{x \rightarrow \infty} \sin x$ și $\lim_{x \rightarrow -\infty} \sin x.$

• $f: \mathbb{R} \rightarrow [-1, 1], f(x) = \cos x, \lim_{x \rightarrow \alpha} \cos x = \cos \alpha, \forall \alpha \in \mathbb{R};$ nu există $\lim_{x \rightarrow \infty} \cos x$ și $\lim_{x \rightarrow -\infty} \cos x.$

• $f: \mathbb{R} \rightarrow [0, +\infty), f(x) = \begin{cases} x, & \text{dacă } x \geq 0 \\ -x, & \text{dacă } x < 0 \end{cases}; \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha} |x| = |\alpha| = f(\alpha);$

$$\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} x = \infty; \lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow -\infty} (-x) = \infty.$$

• Funcția putere cu exponent natural: $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = x^n, n \in \mathbb{N}, n \geq 2;$

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} x^n = (\lim_{x \rightarrow \alpha} x)^n = \alpha^n = f(\alpha), \forall \alpha \in \mathbb{R}; \lim_{x \rightarrow \infty} x^n = (\lim_{x \rightarrow \infty} x)^n = \infty;$$

$$\lim_{x \rightarrow -\infty} x^n = (\lim_{x \rightarrow -\infty} x)^n = \begin{cases} \infty, & n \text{ par} \\ -\infty, & n \text{ impar} \end{cases}.$$

• Funcțiile radical: $f: [0, \infty) \rightarrow [0, \infty), f(x) = \sqrt[k]{x}, k \in \mathbb{N}, k \geq 2, k \text{ par};$

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \sqrt[k]{x} = \sqrt[k]{\alpha}, \forall \alpha \in [0, \infty); \lim_{x \rightarrow \infty} \sqrt[k]{x} = \infty.$$

$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt[k]{x}, k \in \mathbb{N}, k \geq 2, k \text{ impar};$

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \sqrt[k]{x} = \sqrt[k]{\alpha}, \forall \alpha \in \mathbb{R}; \lim_{x \rightarrow \infty} \sqrt[k]{x} = \infty; \lim_{x \rightarrow -\infty} \sqrt[k]{x} = -\infty.$$

• Funcția logaritmică: $f: [0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \log_a x, a \in (0, +\infty) \setminus \{1\};$

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \log_a x = \log_a \alpha, \forall \alpha \in (0, +\infty);$$

dacă $a > 1$, atunci $\lim_{x \rightarrow \infty} \log_a x = \infty$ și $\lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x > 0}} \log_a x = -\infty;$

dacă $0 < a < 1$, atunci $\lim_{x \rightarrow \infty} \log_a x = -\infty$ și $\lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x > 0}} \log_a x = +\infty.$

- Funcția putere cu exponent real: $f : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)$, $f(x) = x^a$, $a \in \mathbb{R}^*$.

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = \alpha^a = f(\alpha); \quad \lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = \begin{cases} \infty, & a > 0 \\ 0, & a < 0 \end{cases}; \quad \lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \begin{cases} 0, & a > 0 \\ \infty, & a < 0 \end{cases}.$$

- Funcția tangentă: $f : \mathbb{R} \setminus \left\{ k\pi + \frac{\pi}{2} \mid k \in \mathbb{Z} \right\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \tan x$.

Pentru $\alpha \in \mathbb{R} \setminus \left\{ k\pi + \frac{\pi}{2} \mid k \in \mathbb{Z} \right\}$, $\lim_{x \rightarrow \alpha} \tan x = \tan \alpha$;

$$\lim_{x \nearrow k\pi + \frac{\pi}{2}} \tan x = \infty \text{ și } \lim_{x \searrow k\pi + \frac{\pi}{2}} \tan x = -\infty; \text{ nu există } \lim_{x \rightarrow \infty} \tan x \text{ și } \lim_{x \rightarrow -\infty} \tan x.$$

- Funcția cotangentă: $f : \mathbb{R} \setminus \{k\pi \mid k \in \mathbb{Z}\} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \cot x$.

$\forall \alpha \in \mathbb{R} \setminus \{k\pi \mid k \in \mathbb{Z}\}$, $\lim_{x \rightarrow \alpha} \cot x = \cot \alpha$; $\lim_{x \nearrow k\pi} \cot x = -\infty$; $\lim_{x \searrow k\pi} \cot x = +\infty$; nu există $\lim_{x \rightarrow \infty} \cot x$ și $\lim_{x \rightarrow -\infty} \cot x$.

- Funcția arccosinus: $f : [-1, 1] \rightarrow \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2} \right]$, $f(x) = \arcsin x$.

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \arcsin x = \arcsin \alpha, \quad \forall \alpha \in [-1, 1].$$

- Funcția arccosinus: $f : [-1, 1] \rightarrow [0, \pi]$, $f(x) = \arccos x$.

$$\lim_{x \rightarrow \alpha} \arccos x = \arccos \alpha, \quad \forall \alpha \in [-1, 1].$$

- Funcția arctangentă: $f : \mathbb{R} \rightarrow \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2} \right)$, $f(x) = \arctan x$.

$$\forall \alpha \in \mathbb{R}, \quad \lim_{x \rightarrow \alpha} \arctan x = \arctan \alpha; \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \arctan x = \frac{\pi}{2}, \quad \lim_{x \rightarrow -\infty} \arctan x = -\frac{\pi}{2}.$$

Operării cu limite de funcții

Fie $f, g : D \rightarrow \mathbb{R}$, a punct de acumulare pentru D . Presupunem că f și g au limite în a .

- 1) Dacă suma limitelor are sens, atunci $f + g$ are limită în a și $\lim_{x \rightarrow a} (f(x) + g(x)) = \lim_{x \rightarrow a} f(x) + \lim_{x \rightarrow a} g(x)$.

Propoziția se păstrează pentru p termeni, $p \in \mathbb{N}^*$.

- 2) Dacă produsul limitelor are sens, atunci fg are limită în a și $\lim_{x \rightarrow a} (f(x) \cdot g(x)) = \lim_{x \rightarrow a} f(x) \cdot \lim_{x \rightarrow a} g(x)$.

Propoziția se păstrează pentru p factori, $p \in \mathbb{N}^*$, prin urmare $\lim_{x \rightarrow a} (f(x))^p = (\lim_{x \rightarrow a} f(x))^p$.

În particular, $\lim_{x \rightarrow a} \alpha f(x) = \alpha \lim_{x \rightarrow a} f(x)$, $\alpha \in \mathbb{R}$.

- 3) Dacă raportul limitelor nu este un caz de nedeterminare, atunci funcția $\frac{f}{g}$ are limită în a și $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{\lim_{x \rightarrow a} f(x)}{\lim_{x \rightarrow a} g(x)}$.

4) Dacă $f > 0$ și dacă puterea $\left[\lim_{x \rightarrow a} f(x) \right]^{\lim_{x \rightarrow a} g(x)}$ nu este un caz de nedeterminare, atunci funcția f^g are limită în a și $\lim_{x \rightarrow a} f(x)^{g(x)} = \left[\lim_{x \rightarrow a} f(x) \right]^{\lim_{x \rightarrow a} g(x)}$.

Fie două funcții $u : A \rightarrow B$, $f : B \rightarrow \mathbb{R}$. Fie $a \in \bar{B}$ un punct de acumulare al mulțimii A și $b \in \bar{B}$ punct de acumulare al mulțimii B . Dacă

$$1) \lim_{x \rightarrow a} u(x) = b \text{ și } \lim_{y \rightarrow b} f(y) = \ell ; \quad 2) u(x) \neq b \text{ pentru } x \neq a,$$

atunci funcția compusă $f \circ u$ are limită în punctul a și $\lim_{x \rightarrow a} f(u(x)) = \lim_{y \rightarrow b} f(y) = \ell$.

Criteriul majorării. Fie $f, g : D \rightarrow \mathbb{R}$ și a un punct de acumulare pentru mulțimea D .

$$i) \text{ Dacă } \lim_{x \rightarrow a} g(x) = 0, \exists l \in \mathbb{R}, \exists V \in \mathcal{V}(a) \text{ cu } |f(x) - l| \leq g(x), \forall x \in V \cap D \setminus \{a\},$$

atunci $\exists \lim_{x \rightarrow a} f(x) = l$.

$$ii) \text{ Dacă } \lim_{x \rightarrow a} f(x) = \infty \text{ și } \exists V \in \mathcal{V}(a), \text{ cu } f(x) \leq g(x), \forall x \in V \cap D \setminus \{a\}, \text{ atunci}$$

$$\exists \lim_{x \rightarrow a} g(x) = \infty.$$

$$iii) \text{ Dacă } \lim_{x \rightarrow a} g(x) = -\infty \text{ și } \exists V \in \mathcal{V}(a) \text{ cu } f(x) \leq g(x), \forall x \in V \cap D \setminus \{a\}, \text{ atunci}$$

$$\exists \lim_{x \rightarrow a} f(x) = -\infty.$$

Criteriul „cleștelui“. Fie $f, g, h : D \rightarrow \mathbb{R}$, a un punct de acumulare pentru D și V o vecinătate a lui a . Dacă $\begin{cases} f(x) \leq g(x) \leq h(x), \forall x \in V \cap D \setminus \{a\} \\ \lim_{x \rightarrow a} f(x) = \lim_{x \rightarrow a} h(x) = l \in \bar{R} \end{cases}$, atunci $\exists \lim_{x \rightarrow a} g(x) = l$.

Limitele funcțiilor polinomiale.

Fie $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$, $a_k \in \mathbb{R}$, $k = \overline{0, n}$, $a_n \neq 0$ (funcția polinomială).

$$\blacklozenge \lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} x^n \left(a_n + a_{n-1} \frac{1}{x} + \dots + a_0 \frac{1}{x^n} \right) = \begin{cases} \infty, & \text{dacă } a_n > 0 \\ -\infty, & \text{dacă } a_n < 0 \end{cases}$$

$$\blacklozenge \lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = \begin{cases} \infty, & \text{dacă } n \text{ par și } a_n > 0 \text{ sau } n \text{ impar și } a_n < 0 \\ -\infty, & \text{dacă } n \text{ impar și } a_n > 0 \text{ sau } n \text{ par și } a_n < 0 \end{cases}.$$

Limitele funcțiilor rationale

Fie $f_1, f_2 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f_1(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_0$, $a_n \neq 0$ și

$$f_2(x) = b_m x^m + b_{m-1} x^{m-1} + \dots + b_0$$

$b_m \neq 0$. Funcția $f : D \rightarrow \mathbb{R}$, $f = \frac{f_1}{f_2}$, unde

$D = \{x \in \mathbb{R} \mid f_2(x) \neq 0\}$ se numește *funcție ratională*.

$$\blacklozenge \lim_{\substack{y=\frac{1}{x} \\ x \rightarrow \infty}} f(x) = \lim_{y \rightarrow 0^+} y^{m-n} \frac{a_n + a_{n-1}y + \dots + a_0 y^n}{b_m + b_{m-1}y + \dots + b_0 y^m} = \begin{cases} \infty, & \text{dacă } n > m \text{ și } a_n \cdot b_m > 0 \\ -\infty, & \text{dacă } n > m \text{ și } a_n \cdot b_m < 0 \\ \frac{a_n}{b_m}, & \text{dacă } n = m \\ 0, & \text{dacă } n < m \end{cases}.$$

Asemănător se procedează pentru $\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x)$.

◆ Fie $a \in \mathbb{R}$ cu proprietatea $f_1(a) = f_2(a) = 0$. Atunci există $g_1, g_2 : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $g_1(a) \neq 0$ și $g_2(a) \neq 0$ și $i, j \in \mathbb{N}^*$ astfel încât $f_1(x) = (x-a)^i g_1(x)$ și $f_2(x) = (x-a)^j g_2(x)$. Astfel

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = \frac{g_1(a)}{g_2(a)} \cdot \lim_{x \rightarrow a} (x-a)^{i-j}.$$

Nedeterminările care apar în studiul limitelor funcțiilor iraționale se înălătură, de regulă, folosind „factorul comun forțat“ sau raționalizarea.

Limita funcțiilor de forma $f(x)^{g(x)}$

Fie $f : D \rightarrow (0, +\infty)$, $g : D \rightarrow \mathbb{R}$, $a \in D'$, $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = l_1$, $\lim_{x \rightarrow a} g(x) = l_2$.

Dacă $\exists \lim_{x \rightarrow a} g(x) \ln f(x) = b$ și $\exists V \in \mathcal{V}(a)$ astfel încât

$$\forall x \in V \cap D \setminus \{a\}, g(x) \ln f(x) \neq b, \text{ atunci } \lim_{x \rightarrow a} f(x)^{g(x)} = \begin{cases} e^b, & \text{dacă } b \in \mathbb{R} \\ \infty, & \text{dacă } b = \infty \\ 0, & \text{dacă } b = -\infty \end{cases}.$$

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x)^{g(x)} = e^{\lim_{x \rightarrow a} g(x)(f(x)-1)}.$$

Funcții continue

Fie $D \subset \mathbb{R}$, $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție numerică și $a \in D$. Dacă a este punct izolat al domeniului D , funcția se numește continuă în a . Dacă a este punct de acumulare al domeniului D , funcția f se numește *continuă în a*, dacă pentru orice sir (a_n) cu termeni din D , convergent la a , sirul $(f(a_n))$ este convergent la $f(a)$.

Dacă a este punct de acumulare pentru D , continuitatea lui f în a este echivalentă cu oricare dintre următoarele propoziții:

$$1) \exists \lim_{x \rightarrow a} f(x) = f(a);$$

$$2) \text{Pentru orice } \varepsilon > 0, \text{ există } \delta_\varepsilon > 0, \forall x \in E, |x-a| < \delta_\varepsilon \Rightarrow |f(x) - f(a)| < \varepsilon.$$

a se numește punct de discontinuitate dacă f nu e continuă în a.

Punctele de discontinuitate ale unei funcții f se împart în două categorii (spețe):

◆ *a se numește punct de discontinuitate de prima speță* al funcției f dacă limitele laterale ale funcției f în punctul a există și sunt ambele finite.

◆ *a se numește punct de discontinuitate de speța a doua* dacă nu este punct de discontinuitate de prima speță.

Spunem că o funcție f este *continuă pe o submulțime a domeniului*, dacă este continuă în fiecare punct al acesteia. Mulțimea punctelor din domeniul de definiție pe care o funcție este continuă se numește *domeniu de continuitate al funcției*.

Funcțiile elementare sunt funcții continue pe întreg domeniul lor de definiție.

Dacă funcțiile $f, g : D \rightarrow \mathbb{R}$ ($D \subset \mathbb{R}$) sunt continue în punctul $a \in D$, atunci funcțiile $af + bg$ (cu $a, b \in \mathbb{R}$) și $f \cdot g$ sunt continue în a . Dacă, în plus, $g(a) \neq 0$, atunci există $V \in \mathcal{V}(a)$ astfel încât $g(x) \neq 0$, $\forall x \in V \cap D$ și $\frac{f}{g}$ este continuă în a .

Fie $f : E_1 \rightarrow E_2$ și $g : E_2 \rightarrow \mathbb{R}$ ($E_1, E_2 \subset \mathbb{R}$) și $h = g \circ f : E_1 \rightarrow \mathbb{R}$ funcția compusă. Dacă f este continuă în $a \in E_1$ și g este continuă în $f(a) \in E_2$, atunci h este continuă în a .

Teorema de mărginire a lui Weierstrass

Dacă $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție continuă, atunci:

1) f este mărginită;

2) f își atinge marginile, adică $\exists \alpha, \beta \in [a, b]$ cu $f(\alpha) = \min_{x \in [a, b]} f(x)$ și $f(\beta) = \max_{x \in [a, b]} f(x)$.

Dacă $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ este funcție continuă și $f(a)$ și $f(b)$ au semne contrare, atunci există $c \in [a, b]$ astfel încât $f(c) = 0$.

Dacă o funcție continuă nu se anulează pe un interval, atunci funcția păstrează același semn pe acel interval.

Fie f o funcție continuă pe intervalul I și $J = f(I)$. Funcția $f : I \rightarrow J$ este bijectivă dacă și numai dacă f este strict monotonă și, în acest caz, funcția inversă $f^{-1} : J \rightarrow I$ este continuă și strict monotonă.

Dacă $f : [a; b] \rightarrow \mathbb{R}$, $b \in \mathbb{R}$ și există $\lim_{x \nearrow b} f(x) = l \in \mathbb{R}$, atunci funcția $g : [a; b] \rightarrow \mathbb{R}$, $g(x) = \begin{cases} f(x), & x \in [a; b) \\ l, & x = b \end{cases}$ se numește *prelungirea prin continuitate a lui f la $[a; b]$* .

Funcții derivabile

Fie $D \subset \mathbb{R}$, $f : D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și a un punct de acumulare din D . Se numește *derivata funcției f în a*, $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a}$, în cazul în care această limită există (finită sau infinită). În acest caz, notăm: $f'(a) = \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a}$. Spunem că *funcția f este derivabilă în a* dacă, în plus, $f'(a) \in \mathbb{R}$.

Considerăm funcția $f : D \rightarrow \mathbb{R}$. Mulțimea punctelor în care funcția f este derivabilă se numește *domeniu de derivabilitate al funcției*.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și a un punct de acumulare din D ; atunci următoarele afirmații sunt echivalente:

$$1) \exists \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = f'(a) \in \bar{\mathbb{R}}.$$

$$2) \forall (x_n)_n \subset D \setminus \{a\}, \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(x_n) - f(a)}{x_n - a} = f'(a).$$

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție derivabilă pe submulțimea S a lui D . Se numește *derivata funcției* f funcția care asociază $a \in S$ cu $f'(a) \in \mathbb{R}$.

Derivata unei funcții f pe domeniul de derivabilitate se notează cu f' sau $\frac{df}{dx}$ sau cu Df .

Derivate laterale

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ și $a \in D$.

Spunem că f are derivată la stânga în a , dacă a este punct de acumulare al mulțimii $D \cap (-\infty, a)$ și există $\lim_{x \nearrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = f'_s(a) \in \bar{\mathbb{R}}$.

Spunem că f are derivată la dreapta în a , dacă a este punct de acumulare al mulțimii $D \cap (a, \infty)$ și există $\lim_{x \searrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = f'_d(a) \in \bar{\mathbb{R}}$.

Fie $I \subset \mathbb{R}$ un interval, o funcție $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ și $a \in I$ un punct interior al lui I . Atunci f are derivată în a dacă și numai dacă are derive laterale egale în a . În acest caz, $f'(a) = f'_s(a) = f'_d(a)$.

Operații cu funcții derivabile

Fie funcțiile $f, g: D \rightarrow \mathbb{R}$ derivabile în a .

◆ Funcția $f + g$ este derivabilă în a și $(f + g)'(a) = f'(a) + g'(a)$.

◆ Funcția $c \cdot f$ este derivabilă în a și $(c \cdot f)'(a) = c \cdot f'(a)$.

◆ Funcția $f \cdot g: D \rightarrow \mathbb{R}$ este derivabilă în a și $(f \cdot g)'(a) = f'(a) \cdot g(a) + f(a) \cdot g'(a)$.

◆ Dacă $g(a) \neq 0$, funcția $\frac{f}{g}$ este derivabilă în x_0 și $\left(\frac{f}{g}\right)'(a) = \frac{f'(a) \cdot g(a) - f(a) \cdot g'(a)}{g^2(a)}$.

◆ Se consideră funcțiile $f: D \rightarrow E$, $g: E \rightarrow \mathbb{R}$, a punct de acumulare din D , $y_0 = f(a)$ punct de acumulare din E . Dacă f este derivabilă în a și g este derivabilă în y_0 , atunci funcția $g \circ f: D \rightarrow \mathbb{R}$ este derivabilă în a și $(g \circ f)'(a) = g'(f(a)) \cdot f'(a)$.

Derivabilitatea funcției inverse

Fie $I, J \subset \mathbb{R}$ două intervale și $f: I \rightarrow J$ o funcție strict monotonă cu $f(I) = J$. Dacă f este derivabilă în $a \in I$ și $f'(a) \neq 0$, atunci funcția inversă $f^{-1}: J \rightarrow I$ este derivabilă în $y_0 = f(a)$ și $(f^{-1})'(y_0) = \frac{1}{f'(a)}$.

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și a un punct de acumulare din D .

Funcția f este derivabilă de două ori în a dacă:

- 1) f este derivabilă pe o vecinătate V a lui a .
- 2) funcția derivată f' este derivabilă în a , adică există $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(x) - f'(a)}{x - a}$ și este finită.
- În acest caz, limita se notează cu $f''(a)$ (sau $\frac{d^2 f(a)}{dx^2}$ sau $D^2 f(a)$) și se numește *derivata a doua* (sau *derivata de ordinul 2*) a funcției f în punctul a .
- Funcția $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ este de $(n + 1)$ ori derivabilă în a , dacă:*
- 1) f este de n ori derivabilă pe o vecinătate a lui a ;
 - 2) funcția derivată $f^{(n)}$ este derivabilă în a , adică există $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f^{(n)}(x) - f^{(n)}(a)}{x - a}$ și este finită.

În acest caz, limita se notează cu $f^{(n+1)}(a)$ (sau $\frac{d^{n+1} f(a)}{dx^{n+1}}$ sau $D^{n+1} f(a)$) și se numește *derivata de ordin $(n + 1)$ a funcției f în punctul a* .

Prin convenție, $f^{(0)} = f$.

O funcție $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ este *indefinit derivabilă* pe D dacă, $\forall n \in \mathbb{N}$, f este derivabilă de n ori în orice punct al lui D .

Regula lui Leibniz. Fiind date funcțiile $f, g: D \rightarrow \mathbb{R}$ de n ori derivabile, $(fg)^{(n)} = \sum_{k=0}^n C_n^k f^{(n-k)} g^{(k)}$.

Diferențiala

Fie $I \subset \mathbb{R}$ un interval și $x_0 \in I$.

Funcția $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ este diferențierabilă în x_0 dacă există $A \in \mathbb{R}$ și $\alpha: I \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție continuă și nulă în x_0 (adică $\lim_{x \rightarrow x_0} \alpha(x) = \alpha(x_0) = 0$) astfel încât:

$$f(x) - f(x_0) = A(x - x_0) + \alpha(x)(x - x_0), \quad \forall x \in I.$$

Cu notațiile anterioare, funcția liniară $h \mapsto A \cdot h$, $\forall h \in \mathbb{R}$ se numește *diferențiala funcției f în punctul x_0* și se notează $df(x_0)$.

Dacă f este diferențierabilă în x_0 , atunci $df(x_0): \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $df(x_0)(h) = f'(x_0) \cdot h$, $\forall h \in \mathbb{R}$.

O funcție $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ este *diferențierabilă pe I* dacă este diferențierabilă în orice punct din I .

Proprietăți generale ale funcțiilor derivabile

Fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție; $a \in D$ se numește *punct de minim absolut (sau global)* al funcției f dacă: $f(a) \leq f(x)$, $\forall x \in D$. $a \in D$ se numește *punct de maxim absolut (sau global)* al funcției f dacă: $f(x) \leq f(a)$, $\forall x \in D$.

Fie $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție și $a \in I$.

a se numește *punct de maxim relativ (sau local)* al funcției f , dacă există o vecinătate V a lui a astfel încât $f(x) \leq f(a)$, $\forall x \in V \cap I$; $f(a)$ se numește *maxim relativ* al funcției.

x_0 se numește *punct de minim relativ* (sau *local*) al funcției f , dacă există V o vecinătate a lui x_0 astfel încât $f(x_0) \leq f(x)$, $\forall x \in V \cap I$; $f(x_0)$ se numește *minim relativ al funcției*.

$x_0 \in I$ este *punct de extrem relativ* (sau *local*) al lui f dacă este punct de minim sau de maxim relativ (sau local).

Teorema lui Fermat. Fie $I \subset \mathbb{R}$ un interval și $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție derivabilă într-un punct de extrem local x_0 din interiorul intervalului I ($x_0 \in I$ și nu este capăt al intervalului); atunci $f'(x_0) = 0$.

Teorema lui Rolle. Fie $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție cu următoarele proprietăți:

- 1) f este continuă pe $[a, b]$.
- 2) f este derivabilă pe (a, b)
- 3) $f(a) = f(b)$.

Atunci $\exists c \in (a, b)$ astfel încât $f'(c) = 0$.

Teorema lui Lagrange. Fie $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție cu proprietățile:

- 1) f continuă pe $[a, b]$;
- 2) f derivabilă pe (a, b) .

Atunci există $c \in (a, b)$ astfel încât $\frac{f(b) - f(a)}{b - a} = f'(c)$.

Teorema lui Cauchy. Dacă funcțiile $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ îndeplinesc condițiile:

- 1) f și g sunt continue pe intervalul închis $[a, b]$;
- 2) f și g sunt derivabile pe intervalul deschis (a, b) ;
- 3) $g'(x) \neq 0$, $\forall x \in (a, b)$;

atunci $g(a) \neq g(b)$ și există $c \in (a, b)$ astfel încât $\frac{f(b) - f(a)}{g(b) - g(a)} = \frac{f'(c)}{g'(c)}$.

Teorema l'Hospital. Fie $a, b \in \bar{\mathbb{R}}$, $a < b$ și $I \subset \mathbb{R}$ un interval cu $(a, b) \subset I \subset [a, b]$. Dacă $x_0 \in [a, b]$ și $f, g: I \setminus \{x_0\} \rightarrow \mathbb{R}$ sunt funcții cu proprietățile:

- 1) $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \lim_{x \rightarrow x_0} g(x) = 0$ (respectiv $\lim_{x \rightarrow x_0} |g(x)| = +\infty$);
- 2) f și g sunt derivabile și $g'(x) \neq 0$, $\forall x \in I \setminus \{x_0\}$;
- 3) există $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f'(x)}{g'(x)} \in \bar{\mathbb{R}}$ finită sau infinită;

atunci există o vecinătate V a lui x_0 , astfel încât $g(x) \neq 0$, $\forall x \in I \cap V \setminus \{x_0\}$ și există $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f'(x)}{g'(x)}$.

Consecință a teoremei lui Lagrange. Fie $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție derivabilă pe intervalul I .

- a) Dacă $f'(x) > 0$, $\forall x \in I$, atunci f este strict crescătoare pe I .
- b) Dacă $f'(x) < 0$, $\forall x \in I$, atunci f este strict descrescătoare pe I .

Convexitate

Fie funcția $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, unde $I \subset \mathbb{R}$ este un interval.

Funcția f se numește convexă pe I, dacă $\forall x_1, x_2 \in I$ și $\forall \lambda \in [0, 1]$

$$f((1 - \lambda)x_1 + \lambda x_2) \leq (1 - \lambda)f(x_1) + \lambda \cdot f(x_2).$$

Funcția f se numește concavă pe I dacă, $\forall x_1, x_2 \in I$ și $\forall \lambda \in [0, 1]$

$$f((1 - \lambda)x_1 + \lambda x_2) \geq (1 - \lambda)f(x_1) + \lambda \cdot f(x_2)$$

Fie x_0 punct interior intervalului I. Spunem că x_0 este *punct de inflexiune* al funcției f dacă f are derivată în x_0 (finită sau infinită) și dacă pe o vecinătate a lui x_0 , funcția își schimbă convexitatea în x_0 , adică, de o parte a lui x_0 funcția este convexă, iar de cealaltă parte a lui x_0 funcția este concavă.

Asimptote

Fie $D \subset \mathbb{R}$ și $x_0 \in \mathbb{R}$ un punct de acumulare al lui D; fie $f: D \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție.

Dreapta de ecuație $x = x_0$ este *asimptota verticală* la graficul funcției f, dacă cel puțin una dintre limitele laterale: $\lim_{x \nearrow x_0} f(x)$ sau $\lim_{x \searrow x_0} f(x)$ există și este infinită.

Fie o funcție $f: D \rightarrow \mathbb{R}$. Dacă D este o mulțime nemărginită la dreapta (∞ este punct de acumulare al mulțimii D), atunci dreapta de ecuație $y = mx + n$ este *asimptotă oblică spre $+\infty$* a graficului dacă $\lim_{x \rightarrow +\infty} [f(x) - mx - n] = 0$, $m, n \in \mathbb{R}$ fixate.

Dacă D este o mulțime nemărginită la stânga ($-\infty$ este punct de acumulare al mulțimii D), atunci dreapta de ecuație $y = m'x + n'$ este *asimptotă oblică spre $-\infty$* a graficului dacă $\lim_{x \rightarrow -\infty} [f(x) - m'x - n'] = 0$, $m', n' \in \mathbb{R}$ fixate.

Dreapta de ecuație $y = a$ este *asimptotă orizontală spre $\pm\infty$* la graficul funcției f dacă există $\lim_{x \rightarrow \pm\infty} f(x)$ și este egală cu a.